

راوی

گاهنامه صنعت محتوا
شماره اول / فروردین ۹۹

نوآوری برای صدرنشین ماندن (راه حل نت‌فلیکس چه بود؟)

- ▶ کمپانی‌های صنعت سرگرمی با سرمایه خود چه می‌کنند؟
- ▶ نت‌فلیکس از آغاز تا امروز چگونه یک استارتاپ سوئدی صنعت موسیقی را دگرگون کرد؟
- ▶ ۹۵ میلیون کاربرفعال؛ موفقیت ۱۷ ساله پلتفرم بازی استیم

VCAST چیست؟

واژه VCAST از تلفیق دو واژه Video و Cast ساخته شده است. «ویدیو» به عنوان نماد غنی‌ترین نوع محتواست که در آن تمامی عناصر نرم همچون پیام، احساس و رنگ با فیلم و صدا تلفیق می‌شود و «کست» به معنی عوامل تولید است که معمولاً اشاره به اسمی تیتر آژانسی یک فیلم دارد. از این رو VCAST بازنمایی تمام آن چیزی است که برای تولید یک محتوای غنی مورد نیاز است. پس از ۲ دهه تجربه تولید محتوای حرفه‌ای چند زبانه برای مراکز مختلفی همچون صداوسیما، هولدینگ‌های بزرگ صنعتی، سازمان‌های دولتی و شرکت‌های خصوصی، در نهایت با ماموریت ایجاد یک هاب محتوایی، VCAST در سوله دوم کارخانه نوآوری آزادی مستقر شد. این مجموعه یکی از بزرگترین استودیوهای تولید محتوا در کشور است که بنيانگذاران آن قصد دارند تا سال‌ها تجربه تولید محتوای حرفه‌ای در رسانه‌های مختلف را در اختیار اکوسیستم استارتاپی کشور قرار دهند. VCAST به لحاظ امکانات سخت افزاری و استودیوهای صدا و تصویر کم نظیر بوده و تجهیزات آن با استانداردهای روز دنیا مطابقت دارد. در این مجموعه علاوه بر ایجاد یک پلتفرم پایدار برای تولید محتوا، خدمات شتابدهی تخصصی نیز برای فعالین اکوسیستم استارتاپی کشور فراهم شده است.

راوی/گاهنامه صنعت محتوا / مجله داخلی مرکز نوآوری و شتابدهنده ویکست

شمارگان: ۴۰ نسخه

این مجله در قالب فایل pdf برروی وسایت ویکست به آدرس vcast.ir نیز قابل دانلود است.
ویکست علاقه‌مند به همکاری و مشارکت با تمام فعالان صنعت محتواست. برای حمایت از انتشار گاهنامه ویکست با شماره ۰۲۱۴۶۱۱۶۰۲۷ تماس گرفته و یا به info@vcast.ir ایمیل بزنید.
باز نشر محتوا این گزارش، تنها با ذکر نام منبع آن مجاز است.

پلتفرم‌های صنعت سرگرمی

امروزه کمتر کسی است که از اهمیت محتوا خبر نداشته باشد. بسیاری از کسب‌وکارها از بازاریابی محتوا استفاده می‌کنند و نتایج آن را نیز مشاهده کرده‌اند. با این حال، دنیای محتوا گسترده‌تر از آن‌چیزی است که فکرش را می‌کنیم. محتوا صرفاً پست و بلاگ یا شبکه‌ی اجتماعی نیست که در آن یک محصول را تبلیغ کنیم. محتوا هر آن چیزی است که باعث سود رساندن به مخاطب و جذب او می‌شود. بنابراین تعجبی ندارد که دنیای سرگرمی نیز از تکنیک‌های محتوایی برای جذب مخاطب استفاده کند. در سال‌های اخیر پیشرفت‌ها و تغییرات سریعی در رسانه‌های دیجیتال رخ داده. محتواها در فرم‌های جدیدی عرضه می‌شوند و بازاریابان محتوا وارد صنعت سرگرمی شده‌اند. این اتفاقی است که سال‌هاست در دنیا رخ داده و ما تا حدی از آن غافل مانده‌ایم. شاید آخرین تحول مهم در دنیای سرگرمی دیجیتال، ظهور نت‌فلیکس و ساخت سریال‌ها و فیلم‌هایی به سفارش آن است. البته دیگر نت‌فلیکس تنها پلتفرم موجود نیست و شرکت‌های بزرگ دیگری همچون آمازون و اپل نیز وارد حیطه استریمینگ شده‌اند. همچنین ظهور پلتفرم‌ها فقط در حیطه فیلم و سریال رخ نداده است، به همین خاطر تصمیم گرفتیم به معرفی جدیدترین انواع محتوا بپردازیم و دلایل پرطرفدار بودنشان را ذکر کنیم. همچنین می‌بینیم مشهورترین پلتفرم‌های سرگرمی چگونه شکل گرفته و توسعه یافته‌اند.

ورود بازاریابی محتوا به دنیای سرگرمی

شده که سرمایه بیشتری را صرف توسعه، بازاریابی، تبلیغ و استعدادیابی کنند. درادامه قابلیت‌هایی را که بازاریابان محتوایی به دنیای سرگرمی وارد کرده‌اند، بررسی می‌کنیم.

● مدل توسعه‌ی محتوا (Content Development Model)

مدل توسعه زمانی به دست می‌آید که ما از طریق چند سرمایه‌گذاری کوچک و مشابه به موفقیت می‌رسیم و بر اساس آن یک فرمت کلی برای فرنچایزها و محصولات پرفروش آینده طراحی می‌کنیم. بسیاری از کسب و کارهای سرگرمی کار خود را با «آزمون و خطا» آغاز کرده، از طریق آن به یک مدل کلی می‌رسند و سپس محصولات خود را با استفاده از آن مدل و در مقیاس بزرگ‌تر ارائه می‌کنند. اگر به کارنامه آن‌هایی که از این رویکرد استفاده کرده‌اند، نگاهی بیندازیم، می‌بینیم که تعداد شکست‌های آن‌ها کم نیست؛ اما مقیاس محصولات موفق آن‌قدر بزرگ است که آن شکست‌ها را هم جبران می‌کند. برنامه‌های تلویزیونی Mouse Club و Saturday Night Live، Disney's Mickey و ساختار قرار داد ۳۶۰ درجه در صنعت موسیقی مثال‌هایی هستند که در آن‌ها از «مدل توسعه» استفاده شده است.

شرکت‌های سرگرمی در ۵ تا ۱۰ سال اخیر «استراتژی بلاک‌بستر» را اتخاذ کرده‌اند؛ به این معنا که بیشتر سرمایه خود را صرف چند محصول منتخب می‌کنند و امید می‌بنند که همین محصولات سهم قابل توجهی در فروش و سودآوری داشته باشند.

در سال‌های اخیر صنعت سرگرمی با پدیده‌ی جالبی روبه رو شده است، بررسی‌ها نشان می‌دهد که بیشتر درآمد فروش در این صنعت تنها از چند محصول خاص حاصل می‌شود. این پدیده سال به سال نیز تشدید و تمرکز بر روی محصولات خاص بیشتر می‌شود. به طور مثال، گزارش فروش قطعات موسیقی دیجیتال در سال ۲۰۱۱ نشان می‌دهد که ۹۴٪ از آن‌ها، کمتر از ۱۰۰ بار فروخته شده‌اند. ۳۲٪ از آن‌ها به طرز اعجاب‌آوری فقط یک بار فروخته شده و ۱۰٪ قطعه به تنها ۱۵٪ از کل فروش سهم داشته‌اند.

به همین خاطر شرکت‌های سرگرمی در ۵ تا ۱۰ سال اخیر استراتژی بلاک‌بستر را اتخاذ کرده‌اند؛ به این معنا که بیشتر سرمایه خود را صرف چند محصول منتخب می‌کنند و امید می‌بنند که همین محصولات سهم قابل توجهی در فروش و سودآوری داشته باشند. علاوه بر این مخاطبان نیز بر اساس هنجارهای اجتماعی و محبوبیت، محصولات مورد نظر خود را انتخاب می‌کنند که باعث می‌شود تا این استراتژی نتیجه بهتری داشته باشد. حال بازاریابی محتوایی نیز برای جلب توجه کاربران وارد این رقابت شده است، علاوه بر پست و بلگ و شبکه‌های اجتماعی، بزندها و بازاریابان از رسانه‌های بی‌شمار خود برای

جلب توجه مخاطبان استفاده می‌کنند. بازاریابی محتوایی در سال‌های اخیر به قوی‌ترین ابزار بازاریابی بدل گشته است. به همین خاطر بوده که در سال‌های اخیر، بازاریابان محتوایی بیشتری وارد کسب و کار سرگرمی شده‌اند. صدھا سال است که صنعت سرگرمی پیوسته در حال تولید محتوا بوده و روز به روز به مهارت آن در این زمینه افزوده شده است با ورود محصولات سرگرمی به دنیای دیجیتال، هزینه تولید و توزیع آن‌ها به شکل غیر قابل تصویری کاهش یافته است، به همین خاطر، این فرصت به تولیدکنندگان اعطا

● اینفلوئنسرها و سوپر استارها

سهم اینفلوئنسرها و سوپر استارها در استراتژی بلاک باستر را به هیچ وجه نمی‌توان نادیده گرفت. آن‌ها می‌توانند اعتبار و تأثیر محصولات را چند برابر کنند. سوپر استارها و اینفلوئنسرها دارای جاذبه‌ای هستند که می‌توانند از طریق آن، مخاطبان را به سمت محصول ببرند. در حالی که در تبلیغات و بازاریابی، ما فقط می‌توانیم به مخاطب پیام منتقل کنیم. برندها اگر بتوانند وابستگی مردم به یک سوپر استار را به یک محصول یا محتوا تبدیل کنند، بدون شک موفق خواهند بود.

● قابلیت واپرال شدن محتوا

واپرال شدن در اینترنت معادل بلاک باستر بودن یک فیلم در سینماست. کسب‌وکارهایی مانند Upworthy و Buzzfeed سعی می‌کنند از طریق فناوری جدید و بهینه‌سازی محتوا، یک مهندسی معکوس بر روی فرایند واپرال شدن انجام دهند. این‌ها مثال‌های جذابی هستند که بازاریابان محتوایی می‌توانند از آن‌ها چیزهای زیادی یاد بگیرند، ولی باید احتیاط کنند. فیس بوک در سال ۲۰۱۴، الگوریتم نشان‌دادن پست‌ها به کاربران را تغییر داد، به نحوی که محتواهای با کیفیت‌تر ببیشتر دیده شوند. همین کار باعث شد تا ترافیک Upworthy، ۲۵ درصد کاهش یابد. نکته مهم این است که شما به هیچ وجه نمی‌توانید باعث واپرال شدن یک محتوا شوید تنها می‌توانید احتمال واپرال شدن آن را افزایش دهید. شاید بتوانید میلیون‌ها نفر را مجبور کنید که یک ویدئو را ببینند، اما نمی‌توانید آن‌ها را مجبور کنید که آن ویدئو را دوست داشته باشند.

● استراتژی محتوا

برتری از آن برنده است که بتواند نوع محتوا و کanal دسترسی به آن را در اختیار خود داشته باشد. تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که اغلب دارندگان گوشی‌های هوشمند، حداقل یک بار در ماه از اپلیکیشن‌های تلویزیونی استفاده می‌کنند. این گواه دیگری است بر این‌که امروزه کاربران بیش از هر زمان دیگری، محتوای مورد مصرف خود را کنترل می‌کنند و بازاریابانی که بخواهند در پلتفرم‌هایی مانند YouTube یا AppleTV حضور داشته باشند، نیاز دارند تا صاحب یک محتوا و کanal دسترسی به آن باشند. به طور مثال، برنده RedBull که صاحب رده ورزش‌های مخاطره‌آمیز (نوع محتوا) است، توانست تا کanal اختصاصی خود را در AppleTV برای پخش این مسابقات ایجاد کند. کن‌برنز (Ken Burns) فیلم‌ساز آمریکایی نیز یک اپ منتشر کرد که تمام فیلم‌های کوتاهش بر روی آن قرار دارد. فیلم لگو (Lego Movie) که در سال ۲۰۱۴ منتشر شد، مثال دیگری از این موضوع است.

اخیرا بازاریابان محتوایی زیادی وارد صنعت سرگرمی شده‌اند که با بررسی و مطالعه استراتژی‌های مورد استفاده آن‌ها می‌توان چیزهای زیادی آموخت. بسیاری از این بازاریابان به ناشر تبدیل شده‌اند که ویژگی مهم آن‌ها تولید محتوای خوب و تبلیغ هم‌زمان آن است.

محتوای تعاملی در صنعت سرگرمی و دلایل موفقیت آن

۱- قدرت انتخاب

در هنگام تماشای این فیلم از طریق پلتفرم نتفلیکس شما می‌توانید به جای شخصیت اصلی فیلم تصمیم بگیرید. این ویژگی به مخاطب حس مسئولیت و قدرت می‌دهد. به همین صورت، مردم دوست دارند تا در خریدهای خود نیز نقش فعالی داشته باشند. کوییزها و نظرسنجی‌ها باعث می‌شوند تا مخاطب حس کند که در این روند نقش فعالی دارد. مخاطبان دوست دارند تا نظرات خود را به اشتراک بگذارند. کسب و کارهایی که این امکانات را در اختیار مخاطبانشان قرار می‌دهند، از شانس موفقیت بیشتری برخوردار خواهند بود.

۲- قدرت خلق

در هنگام تماشای *Bandersnatch*، شما مرتباً در حال تصمیم‌گیری هستید و تجربه داستانی را خودتان خلق می‌کنید. پایان فیلم کاملاً به تصمیمات شما وابسته است. کمپانی هوندا هم در یک کلیپ تبلیغاتی کار مشابهی را انجام داد. در این ویدئوی سه دقیقه‌ای، مخاطبان هر زمان که بخواهند می‌توانند زاویه دید خود را نسبت به داستان تغییر دهند.

سال گذشته محتوای تعاملی ۹۱ میلیارد دلار درآمد برای صنعت سرگرمی ایجاد کرد. این نوع محتوا حدود ۴۵ سال است که در دنیای سرگرمی وجود دارد، اما تاکنون از فرم‌های موسیقی، بازی ویدئویی و مطبوعات خارج نشده بود. حالا نشانه‌هایی از ورود آن به صنعت فیلم‌سازی نیز دیده می‌شود. از سال ۲۰۱۰، این نوع محتوا به صورت سالانه رشدی ثابت و برابر با ۱۰٪ داشته است. از مثال‌های موفقیت *PokemonGo* این نوع محتوا می‌توان به رسیدن بازی به مرز ۱ میلیارد دانلود اشاره کرد؛ همچنین مسابقات جهانی *League of Legends* در سال ۲۰۱۷ بیش از ۶ میلیون بیننده منحصر به فرد داشت.

سریال *Black Mirror: Bandersnatch* نیز که توسط نتفلیکس منتشر شد، با استقبال گسترده‌ای رو به رو شد. اما همه این‌ها تنها مثال‌هایی هستند که بخش کوچکی از این تغییرات عظیم را نشان می‌دهد. نکته جالب این است که با وجود ارقام رشد اعجاب‌آور صنعت محتوای تعاملی تازه در ابتدای راه خود قرار دارد. اما دلیل موفقیت آن چیست؟

محتوای تعاملی به سرعت در حال پیشی‌گرفتن از انواع دیگر محتوا است. دلیلش هم ساده است؛ مشارکت در محتوا از طریق بازی، کوییز، اینفوگرافیک‌های پویا و ویدئو، به مخاطب اعتبار می‌بخشد. این روند به خصوص در بین نسل جدید طرفداران زیادی دارد.

در حال حاضر، ۷۵ درصد از بازاریابان از ابزارهای تعاملی استفاده می‌کنند و قصد دارند تا این میزان را نیز افزایش دهند. چرا که نتایج مثبت آن را مشاهده کرده‌اند. ۷۹٪ از آن‌ها اعلام کرده‌اند که استفاده از این نوع محتوا، باعث افزایش ترافیک آن‌ها شده است.

با بررسی فیلم *Bandersnatch* می‌توان فهمید که چرا این نوع محتوا در صنعت سرگرمی موفق است.

نتیجه‌گیری

در حال حاضر مخاطبان می‌خواهند نقشی فعال در انتخاب‌هایشان داشته باشند؛ حال این انتخاب می‌تواند تماشای یک فیلم باشد یا انتخاب یک محصول. دنیای امروز از محتوا اشباع شده و کاربران به دنبال تجارب جدید و ویژه هستند. بنابراین تولیدکنندگان محتوا و دست‌اندرکاران صنعت سرگرمی به محتواهای تعاملی روی می‌آورند تا بتوانند توجه مخاطبان را جلب کنند. البته در نهایت این تولیدکنندگان هستند که تصمیم می‌گیرند از چه نوع محتوایی استفاده می‌کنند. اما به نظر می‌رسد که محتوای تعاملی در دنیای فردا، سهم قابل توجهی خواهد داشت.

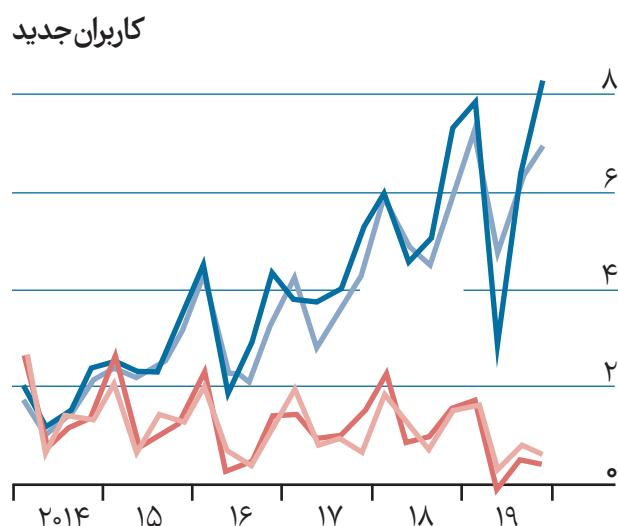
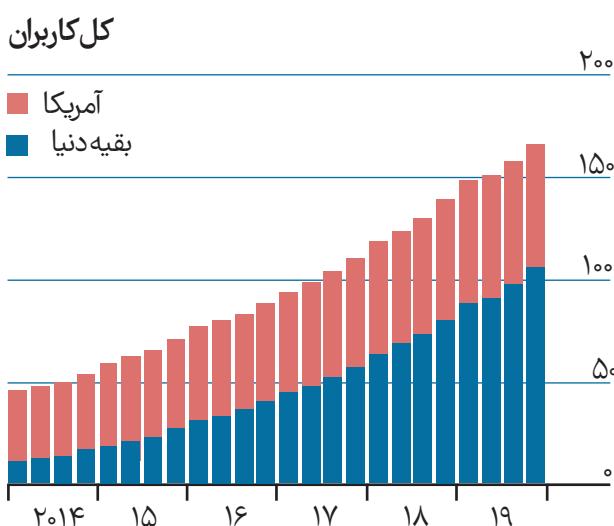

نتفلیکس چگونه صنعت تلویزیون را متحول کرد؟

نتفلیکس یکی از غول‌های رسانه‌ای حال حاضر دنیاست و ۱۵۱ میلیون مشترک در سرتا سر دنیا دارد. این شرکت با تحلیل داده‌های کاربرانش و تولید محتوای اصلی براساس آن، صنعت تلویزیون را به کلی دگرگون کرده است. نتفلیکس شبکه‌های کابلی را به تکاپو انداخته تا مدل تجارتی خود را تغییر دهد.

بدون شک نتفلیکس عامل اصلی روی آوردن مردم به سمت پلتفرم‌های اینترنتی بوده است. یکی از مدیران بازاریابی نتفلیکس تخمین زده است که در سال ۲۰۱۹، حدود ۱۸/۴ میلیون آمریکایی، اشتراک کابلی خود را لغو کرده‌اند. البته همچنان ۸۸ میلیون آمریکایی این اشتراک را دارند. در بلند مدت، موفقیت نتفلیکس می‌تواند باعث تغییرات مهم در تلویزیون‌های کابلی شود به این صورت که مشترکان به جای خرید یک پکیج کامل، بتوانند برنامه‌ها و شبکه‌های مورد نظر خود را انتخاب کنند. نقل قولی از رید هستینگز (Reed Hastings) مدیرعامل نتفلیکس در سال ۲۰۱۵ وجود دارد که می‌گوید «انعطاف‌پذیری در بلند مدت مهم‌تر از بهره‌وری است».

نتفلیکس اساساً یک مخزن بزرگ از محتواهای مختلف اعم از فیلم، سریال و مستند است با پرداخت اشتراک ماهیانه، کاربران می‌توانند تا هر محتوایی را که می‌خواهند و در هر دستگاهی ترجیح می‌دهند، تماشا کنند. تا ابتدای سال ۲۰۲۰ نتفلیکس سه نوع اشتراک برای کاربرانش در نظر گرفته بود: ۸/۹۹ دلار برای سرویس معمولی، ۱۲/۹۹ برای سرویس اچ دی و ۱۵/۹۹ دلار برای سرویس ویژه یک گزارش که در انتهای سال ۲۰۱۹ منتشر شد، نشان می‌داد که میانگین هزینه سرویس کابلی برای هر ماه ۱۵۶/۷۱ دلار است. رقمی که ۲۴٪ از نرخ تبلیغی به خاطر مالیات و هزینه‌های مختلف بیشتر است و البته تفاوت چشم‌گیری با هزینه اشتراک نتفلیکس دارد.

نتفلیکس چگونه کارش را شروع کرد؟

در ابتدا از داده‌های کاربران صرفاً برای پیشنهاد دادن محتواهای مشابه استفاده می‌شد. اما حالا نتفلیکس با تحلیل دیتاهای کاربران، متوجه می‌شود که باید در چه زانی فعالیت کند یا از چه ستارگانی بیشتر استفاده کند.

نتفلیکس در سال ۱۹۹۷ کارش را به عنوان یک وبسایت اجاره‌ی دی‌وی‌دی آغاز کرد. دیسک‌ها از طریق پست به مشتریان ارسال می‌شد و آن‌ها نیز به همین طریق دیسک‌ها را برمی‌گرداندند. از همان ابتدا این شرکت با شبکه‌ها و شرکت‌های مختلف سرگرمی در رقابت بود، اما رقابت اصلی‌اش در حوزه اجاره فیلم بود.

- شروع استریمینگ -

در سال ۲۰۰۷ اینترنت هنوز این‌چنین پرسرعت و کامپیوتراها این‌گونه سریع نشده بودند، اما نتفلیکس استریمینگ را از همان سال آغاز کرد. برای اولین بار کاربران می‌توانستند فیلم با سریال را بروی کامپیوتر، تلویزیون، تبلت، موبایل یا کنسول بازی‌شان تماشا کنند. مهم‌تر این‌که آن‌ها می‌توانستند هر چه که می‌خواستند را در هر زمانی که دلخواهشان بود ببینند و دیگر اسیر زمان‌بندی یا پخش آگهی در میان سریال‌ها نبودند. همین نوآوری بود که کسب‌وکار اجاره فیلم را تقریباً از بین برد. خیلی زود شبکه‌های تلویزیونی و کابلی نیز ارائه محتوا بر اساس تقاضا (on-demand content) را آغاز کردند.

- حرکت به سمت محتوای تولیدی توسط Netflix -

از سال ۲۰۱۳، نتفلیکس تولید محتوای منحصر به فرد خود را آغاز کرد که دارای رسیک زیادی بود. در آن زمان، شبکه‌های تلویزیونی بر اساس یک اپیزود آزمایشی (Pilot Episode) سریال‌ها را ارزیابی می‌کردند و دستور ساخت می‌دادند. اما نتفلیکس به یک باره قرارداد ساخت یک یا دو فصل تمام را با سازندگان سریال امضا می‌کرد. طولی نکشید که تحسین‌شده‌ترین سریال‌ها از نتفلیکس سر در آوردند.

خانه پوشالی (House of Cards) نارنجی همان سیاه است (The Crown) و تاج (Orange Is the New Black) از اولین و موفق‌ترین سریال‌های نتفلیکس بودند. برای آن‌ها پایگاه‌های طرفداری مختلفی نیز تشکیل شد و همین محتوای سفارشی، یکی از دلایل رشد سریع سهام نتفلیکس شد.

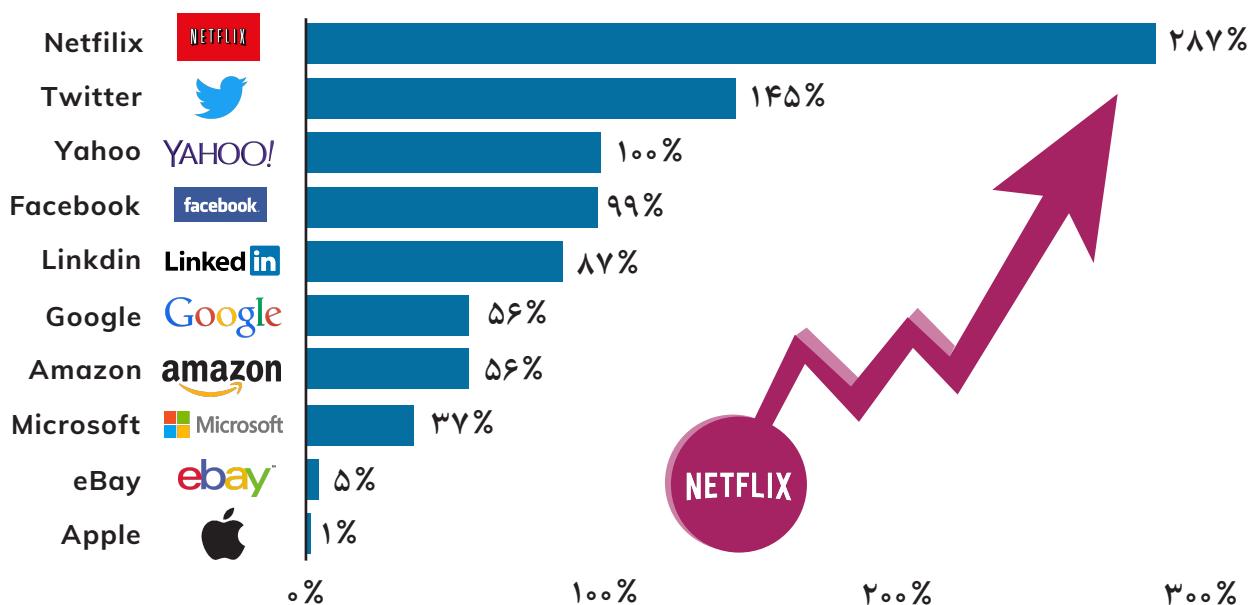
- تولد تماشای یک جا (Binge-Watching) -

نتفلیکس در هنگام انتشار سریال‌هایش، کل فصل را به یک باره آپلود می‌کرد و از این‌جا بود که ترند تماشای یک جا سریال‌ها شکل گرفت. چیزی که با مدل قدیمی هفت‌های یک اپیزود، در تضاد بود.

- نوآوری برای صدرنشین ماندن -

یکی دیگر از نوآوری‌های نتفلیکس برای جلوتر ماندن در رقابت، استفاده از داده‌های کاربران است. در ابتدا از داده‌های کاربران صرفاً برای پیشنهاد دادن محتواهای مشابه استفاده می‌شد اما حالا نتفلیکس با رقبیان جدی نیز مواجه شده است. آمازون، اپل گوگل، دیزنی و بسیاری دیگر از کمپانی‌های بزرگ دنیا، شبکه‌های استریمینگ خود را تاسیس کرده‌اند. این رقابت سخت، در واقع بهایی است که نتفلیکس باید به خاطر دگرگون‌کردن صنعت تلویزیون بپردازد.

رشد سهام شرکت های مختلف در سال ۲۰۱۳ (همزمان با شروع تولید محتوا اورجینال در نت فلیکس)

رشد سهام شرکت های مختلف در سال ۲۰۱۳ و همزمان با شروع سریال های تولیدی نت فلیکس

چرا سرویس های استریمینگ به تولید محتوا اصلی روی آورده اند؟

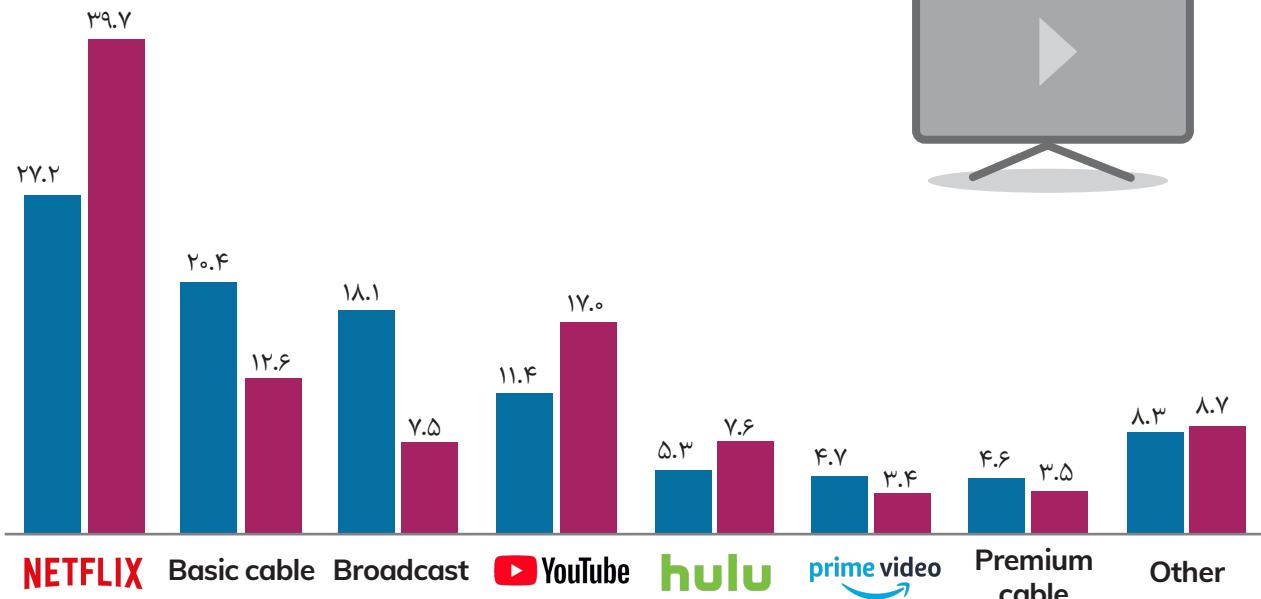
تا سال ۲۰۱۲، بیش از ۹۰ درصد از خانه های آمریکا، حداقل مشترک یکی از تلویزیون های پولی بودند. اما این رقم در سال های اخیر با کاهش چشمگیری رو به رو شده و بسیاری از مشترکان این تلویزیون ها به استفاده از سرویس های استریمینگ ویدئو روی آورده اند.

چه عاملی باعث به وجود آمدن این تغییرات شده است؟ کاربران همیشه می خواهند که از نظر مالی صرفه جویی کنند، بنابراین قیمت، یکی از عوامل مهم برای آن هاست. نحوه دریافت محتوا و فناوری آن نیز مهم است. اما شاید مهم ترین عامل، تولید محتوا منحصر به فرد باشد. بسیاری از دست اندر کاران صنعت تلویزیون معتقدند که تولید محتوا توسط ارائه کنندگان محتوا اختصاصی، بسیاری از کاربران را جذب سرویس های استریمینگ کرده است. به همین خاطر، در حال حاضر این سرویس ها بیش از پیش بر روی تولید محتوا منحصر به فرد سرمایه گذاری می کنند. نت فلیکس و آمازون که مدت هاست این کار را شروع کرده اند و مدتی است که حتی اپل هم وارد این بازی شده است.

پلتفرم مورد علاقه آمریکایی‌ها (به درصد)

كل

۱۸-۳۴ سال

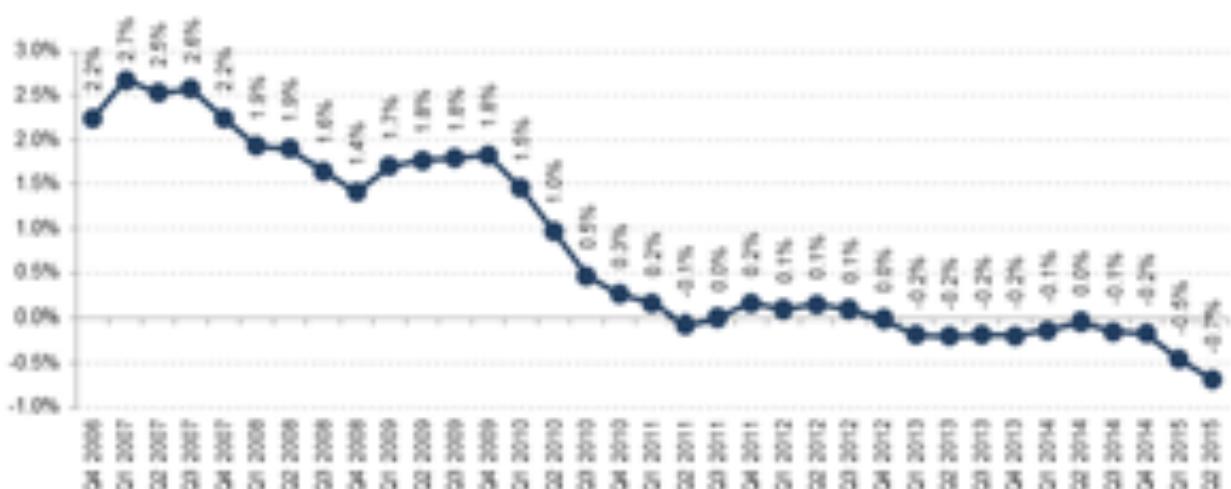

مردم آمریکا از چه سرویس‌هایی برای دیدن محتواهای تلویزیونی استفاده می‌کنند؟

اما آیا مدرکی وجود دارد که نشان بدهد تولید محتواهای سفارشی باعث افزایش مشترکین این سرویس‌ها می‌شود؟ برای پاسخ به این سوال، باید سال‌هایی را بررسی کرد که سرویس‌های استریمینگ چنین محتواهایی را تولید نمی‌کردند. نتفلیکس و (Hulu) هولو سرویس استریمینگ خود را در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ راه‌اندازی کردند. تا پایان سال ۲۰۰۸ هر دوی آن‌ها با بسیاری از شبکه‌های بزرگ قرارداد همکاری امضا کرده بودند. اما یک راه حل جایگزین برای دسترسی به محتوا به حساب می‌آمدند؛ چرا که سریال‌ها ابتدا از شبکه‌های تلویزیونی پخش می‌شدند و سپس بر روی این سرویس‌ها قرار می‌گرفتند.

بررسی‌های آماری سال ۲۰۰۹، خبری از کاهش چشمگیر مشترکین تلویزیون‌های پولی نمی‌دهد. و این یعنی سرویس‌های استریمینگ برای جذب کاربران بیشتر، باید کاری بیش از این انجام می‌دادند. از سال ۲۰۱۳ که نت‌فلیکس تولید برنامه‌های خودش را شروع کرد، رشد تصاعدی مشترکین و سهامش نیز شروع شد. علاوه بر این، روند کاهشی مشترکین تلویزیون‌های پولی (تلویزیون‌های کابلی و ماهواره‌ای) آغاز گردید.

درصد رشد مشترکین تلویزیون‌های پولی

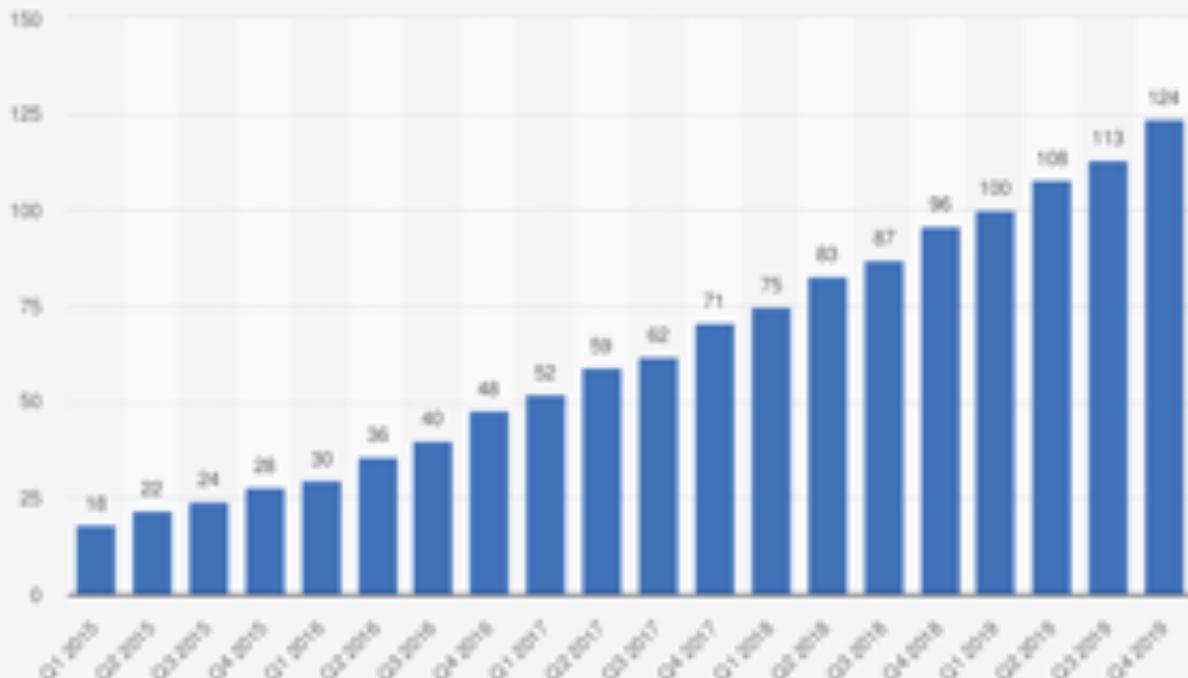
کاهش نرخ رشد مشترکین تلویزیون‌های پولی و منفی شدن آن

بنابراین مشاهده، ارائه محتوای اصلی یکی از مهم‌ترین راه‌ها برای سرویس‌های استریمینگ است تا بتوانند از این طریق از رقبای خود پیشی بگیرند. در واقع بیشترین سود را شرکت‌هایی می‌برند که زودتر از بقیه متوجه اهمیت محتوای اصلی شوند.

اسپاتیفای: چگونه یک استارتاپ سوئدی صنعت موسیقی را دگرگون کرد؟

اسپاتیفای در سال ۲۰۰۶ توسط دنیل اک و مارتین لورنتزون، دو کارآفرین سوئدی تأسیس شد. ایده اصلی آن، ساختن یک پلتفرم قانونی برای به اشتراک‌گذاری موسیقی به صورت آنلاین بود؛ آن هم در دوره‌ای که دانلودهای غیرقانونی موسیقی، بلای جان این صنعت شده بود محبوبیت اسپاتیفای باعث شد تا صنعت موسیقی به جای عرضه نسخه‌های فیزیکی، به انتشار آثار به صورت دیجیتال روی بیاورد و مهم‌تر این که بعد از اسپاتیفای، این صنعت به جای فرار از اینترنت، از آن استقبال کرد. این پلتفرم کمک کرده است، تا آثار هنرمندان مختلف به بسیاری از نقاط دنیا راه پیدا کند اسپاتیفای اعلام کرده که تا پایان سال ۲۰۱۹، در ماه ۲۵۰ میلیون کاربر فعال دارد که ۱۲۴ میلیون اشتراک ویژه (نسخه پریمیوم) را خریداری کرده‌اند. ارزش این کمپانی بیش از ۲۳/۴ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود. با این حال، رقبایانی مانند اپل موزیک و آمازون نیز به بازار آمده‌اند. همه آن‌ها به دنبال سهمی از بازار موسیقی هستند. بازاری که به گفته فدراسیون بین‌المللی صنعت فونوگرافی، در سال ۲۰۱۶ حدود ۶۰/۴ درصد رشد داشته. در همان سال، ۴۴ درصد از کل مشترکین متعلق به اسپاتیفای بوده است.

تعداد کاربران پریمیوم اسپاتیفای از سه ماهه‌ی اول ۲۰۱۹ تا سه ماهه‌ی پایانی سال ۲۰۱۵ (به میلیون)

با وجود این‌که اسپاتیفای از زمان آغاز به کارش تحولات زیادی را رقم زده، اما تاکنون به سوددهی نرسیده است. یکی از مشکلات بزرگ اسپاتیفای این است که میزان پرداختی آن‌ها به هنرمندان و همچنین نحوه محاسبه آن مشخص نیست. پرین لم (Perrin Lamb) که یک خواننده و ترانه‌نویس آمریکایی است، اعلام کرد که در سال ۲۰۱۵، از اسپاتیفای ۴۰,۰۰۰ دلار دریافت کرده است. تک‌آهنگ او به نام *Everyone's Got Something* بیش از ۱۰ میلیون بار بر روی پلتفرم شنیده شده بود. با این حساب، اسپاتیفای به ازای هر بار شنیده شدن آهنگ، به صورت میانگین ۴٪ دلار به هنرمندان می‌پردازد. در سال ۲۰۱۶، مجله فوربز گزارشی منتشر کرد که نشان می‌داد هیچ پولی به ازای دانلود به هنرمندان پرداخت نمی‌شود و پولی که بر اساس دفعات شنیده شدن به آن‌ها داده می‌شود، آنقدر برای افراد مختلف متفاوت است که نمی‌توان به میانگین قابل اتكایی از آن دست یافت.

اسپاتیفای نه تنها باعث تغییر نحوه درآمدزایی موسیقی‌دانان شده، بلکه در
نحوه تولید آثار نیز تغییراتی ایجاد کرده است.

اسپاتیفای نه تنها باعث تغییر نحوه درآمدزایی موسیقی‌دانان شده، بلکه در نحوه تولید آثار نیز تغییراتی ایجاد کرده است. در اسپاتیفای تمرکز بیشتر بر روی پلی‌لیست‌ها قرار داده شده و از این طریق، پیدا کردن قطعات جدید کار ساده‌ای است. اما از طرفی آلبوم‌ها مورد کم‌توجهی قرار می‌گیرند. ایمون فورد (Eamonn Forde) که خبرنگار حوزه صنعت موسیقی و فناوری است، سال ۲۰۱۷ در گاردن نوشت که شرکت‌های موسیقی در عصر اسپاتیفای بیشتر به دنبال تولید تک‌آهنگ‌های پر سر و صدا هستند؛ چرا که معتقدند از آثار تک، سود بیشتری نصیبشان می‌شود.

◀
کمپانی‌های موسیقی در عصر اسپاتیفای بیشتر به دنبال تولید تک‌آهنگ‌های پر سر و صدا هستند؛ چرا که معتقدند از آثار تک، سود بیشتری نصیبشان می‌شود.

مدل پلتفرم اسپاتیفای بدون شک از هر نوع دیگر عرضه موسیقی دیجیتال، کاراتر و محبوب‌تر است. با این حال، شروع نسبتاً ضعیف این کمپانی در بازار بورس، نگرانی‌هایی ایجاد کرده است. نگرانی‌هایی که بسیاری آن را با داستان‌های انتشار اطلاعات کاربران در فیسبوک مرتبط می‌دانند. با این حال، انجمان موسیقی آمریکا اعلام کرد که در سال ۲۰۱۷، درآمد این صنعت با رشد ۱۶/۵ درصدی مواجه شده است. رشدی که از زمان ظهور موسیقی آنلاین در سال ۱۹۹۹ بی‌سابقه بوده است.

▶ در آن زمان بسیاری از گیمرها، استیم را تهدیدی برای صنعت بازی می‌دانستند، چرا که نیاز به اتصال مداوم به اینترنت داشت؛ آن هم در زمانی که تنها ۲۰ درصد از خانه‌های آمریکا به اینترنت دسترسی داشتند. سرعت پایین اینترنت و مشکلات عدیدهای که در سرورهای استیم وجود داشت، باعث می‌شد تا گیمرها دل خوشی از آن نداشته باشند.

دگرگونی صنعت گیم با استیم (Steam)

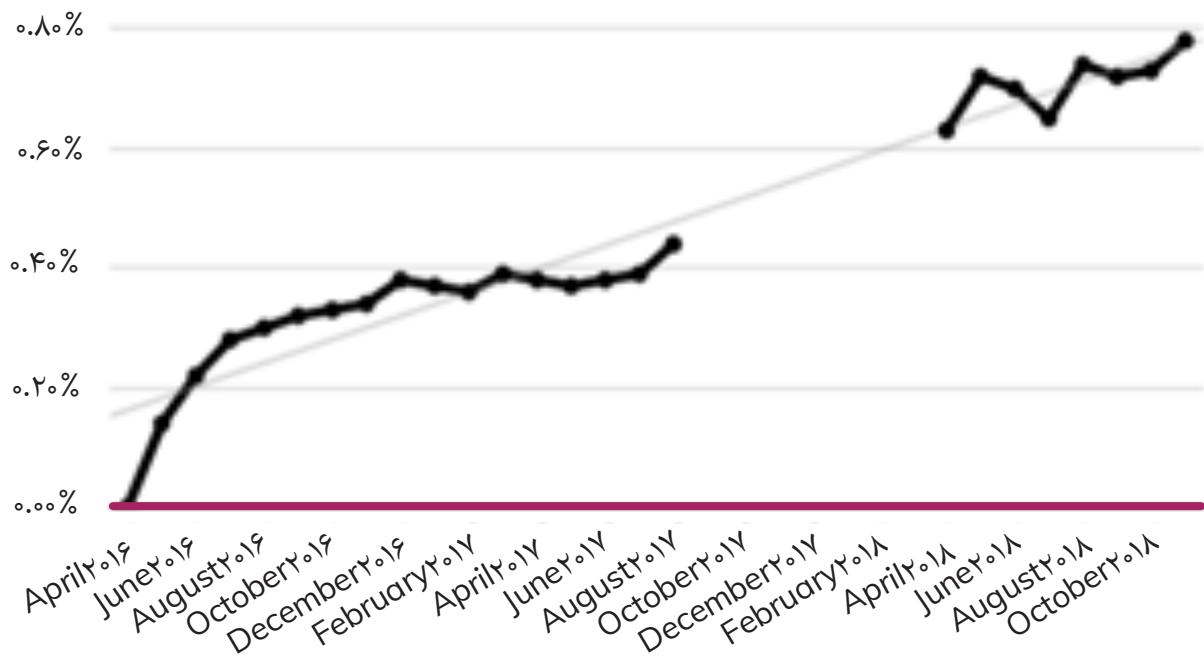
در سال ۲۰۱۱، تعداد بازی‌های آن از مرز ۱۰۰۰ عدد گذشت و استیم به همین خاطر، سیستم پیشنهاددهی خودکار را اضافه کرد. همچنین پروتکل‌های امنیتی استیم ارتقا یافت. یک سال بعد، استیم اپلیکیشن ویژه‌ای برای موبایل منتشر کرد که در آن قابلیت گفت‌وگو میان کاربران نیز وجود داشت. بعدتر پلتفرم ویژه سیستم عامل لینوکس در کنار مک را نیز منتشر کرد. به این ترتیب تمام کاربران با سیستم عامل‌های مختلف می‌توانستند از استیم استفاده کنند.

در سال‌های اخیر نیز ظاهر و رابط کاربری این پلتفرم تغییرات بسیاری داشته است. همچنین استیم با راه‌اندازی Steam.tv سعی کرد تا به بازار پخش زنده بازی‌ها نیز وارد شود و رقیب جدیدی برای Twitch محسوب گردد. کمپانی Valve در بخش (VR) سرمايه‌گذاری ویژه‌ای کرده و آن را به یکی از مهم‌ترین بخش‌های پلتفرم تبدیل کرده است. تا سال ۲۰۱۷، گردنش مالی این پلتفرم ۴/۳ میلیارد دلار بود که یعنی ۱۸ درصد از فروش کل بازی‌های رایانه‌ای، البته با این حال بسیاری معتقدند که با افزایش پهناوری باند اینترنت در سال‌های اخیر و همچنین محبوبیت روزافزون پلتفرم‌های ارائه محتوا، استیم تازه در ابتدای راه قرار دارد.

استیم در حال حاضر یکی از محبوب‌ترین پلتفرم‌های بازی بر روی کامپیوتراهای شخصی است. تا سال ۲۰۱۹، این پلتفرم دارای بیش از ۳۴۰۰۰ بازی و ۹۵ میلیون کاربر فعال بود. اما موفقیت استیم یک شبه رخ نداد.

استیم در ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۳ توسط کمپانی Valve راه‌اندازی شد و هدف آن انتشار به روزرسانی‌های بازی Counter-Strike و همچنین جلوگیری از تقلب در این بازی بود در آن زمان بسیاری از گیمرها، استیم را تهدیدی برای صنعت بازی می‌دانستند، چرا که نیاز به اتصال مداوم به اینترنت داشت؛ آن هم در زمانی که تنها ۲۰ درصد از خانه‌های آمریکا به اینترنت دسترسی داشتند. سرعت پایین اینترنت و مشکلات عدیدهای که در سرورهای استیم وجود داشت، باعث می‌شد تا گیمرها دل خوشی از آن نداشته باشند. در این مرحله، استیم فقط بازی‌های Valve را ارائه می‌کرد و راه دیگری نیز برای خرید آن بازی‌ها وجود نداشت. می‌توان انتشار بازی 2 Half-Life در سال ۲۰۰۴ را باعث و بانی شروع موفقیت استیم دانست. این بازی به یکی از پرفروش‌ترین و پرطرفدارترین بازی‌های دهه تبدیل شد و گیمرها برای خریدن آن، باید در استیم ثبت‌نام می‌کردند. در سال ۲۰۰۵، اولین بازی‌هایی که خارج از Valve ساخته شده بودند نیز برای اولین بار به پلتفرم اضافه شد. یک سال بعد کاربران می‌توانستند به صورت رایگان، دموی بازی‌ها را امتحان کنند و قابلیت پخش ویدئو نیز به پلتفرم اضافه شد. در همان سال، تعداد بازی‌های استیم از مرز ۱۰۰ بازی گذشت. در سال ۲۰۰۷ رابط کاربری پلتفرم بهبود ویژه‌ای یافت و فروم نیز به آن اضافه شد که نقطه عطف دیگری برای استیم بود.

درصد کاربران واقعیت مجازی در استیم

منابع:

Why marketers are now in the entertainment business: ترجمه مقاله از سایت:
<https://marketingland.com/marketers-now-entertainment-business-74617>

Interactive content in the entertainment industry: ترجمه مقاله از سایت:
<https://outgrow.co/blog/interactive-content-entertainment-industry>

How Netflix is changing the TV industry? ترجمه مقاله از سایت:
<https://www.investopedia.com/articles/investing/060815/how-netflix-changing-tv-industry.asp>

Does original content help streaming service attract more subscribers? ترجمه مقاله از سایت:
<https://hbr.org/2018/04/does-original-content-help-streaming-services-attract-more-subscribers>

The 15-years evolution of steam: ترجمه مقاله از سایت:
<https://www.pcgamer.com/steam-versions/>

راوی؛ گاهنامه صنعت محتوا

مدیر مسئول: مرکز نوآوری و شتابدهی ویکست

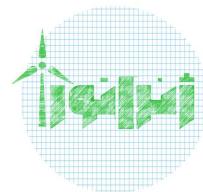
سردبیر: صابر خسروی

هیئت تحریریه: استارتاپ نیم‌فاصله (سارا شاه‌محمدی - نوید فروغی)

صفحه‌بندی و گرافیک: هدیه لک

تمام تصاویر و فونت نشریه دارای لایسنس خریداری شده است

لایسنس فونت به شماره ۳۷۲۸۶۶

شتابدهنده و مرکز نوآوری محتوا

نشانی: تهران، میدان آزادی، بلوار شهید لشگری غرب، کارخانه نوآوری آزادی، سوله دوم - مجموعه ویکست

تلفن: ۰۲۱-۴۶۱۱۶۰۲۷

www.vcast.ir